

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Розенблата Борислава Соломоновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
26 червня 2018 року
№ 198-2(II)/2018

Справа № 3-218/2018(2680/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Розенблата Борислава Соломоновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Розенблат Борислав Соломонович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

За змістом положень частини третьої статті 309 Кодексу скарги на ухвали слідчого судді, крім тих, що вказані у частинах першій, другій цієї статті, оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.

З аналізу конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що в межах досудового розслідування у кримінальному провадженні слідчий суддя Солом'янського районного суду міста Києва ухвалою від 20 жовтня 2017 року надав дозвіл на проведення обшуку літака. Представники Розенблата Б.С. подали на зазначену ухвалу апеляційні скарги, однак апеляційний суд міста Києва ухвалою від 30 січня 2018 року відмовив у відкритті провадження за цими апеляційними скаргами у зв'язку з тим, що Кодексом не передбачено оскарження в апеляційному порядку такої ухвали слідчого судді. Верховний Суд погодився з висновками суду апеляційної інстанції і відмовив у відкритті касаційного провадження ухвалою від 27 лютого 2018 року.

Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, юридичні позиції Конституційного Суду України та практику Європейського суду з прав людини.

Розенблат Б.С. зазначає, що „відсутність механізму перевірки в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи

іншого володіння особи суперечить положенням частини другої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України у їх взаємозв'язку“.

На думку автора клопотання, зміст пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, а також юридичні позиції Конституційного Суду України, практика Європейського суду з прав людини дають підстави для висновку, що право на апеляційне оскарження судових рішень є гарантованим в усіх випадках, крім тих, коли закон містить пряму заборону на таке оскарження, тобто право на апеляційне оскарження може бути обмежене лише у виняткових випадках і виключно за умови, що таке обмеження є домірним (пропорційним) та суспільно необхідним. Положення частини третьої статті 309 Кодексу Розенблат Б.С. вважає такими, що непропорційно обмежують право особи на доступ до суду.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються короткий виклад остаточного судового рішення, в якому було застосовано відповідні положення закону України; обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 3, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз матеріалів справи свідчить, що текст першої сторінки конституційної скарги з наведенням короткого викладу остаточного судового рішення не узгоджується зі змістом інших її частин та доданих до неї

матеріалів. Тобто вимоги пункту 3 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не дотримано.

Крім того, Розенблат Б.С. не навів аргументів, які підтверджували б невідповідність оспорюваних положень Кодексу частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Оскільки положеннями частини третьої статті 309 Кодексу передбачено можливість подати заперечення проти ухвал слідчого судді під час підготовчого провадження в суді, то твердження автора клопотання про порушення його права, закріпленого частиною другою статті 55 Конституції України, є безпідставними. Обґрунтовуючи невідповідність оспорюваних положень Кодексу пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на юридичні позиції Конституційного Суду України, викладені в його рішеннях, ухвалених до внесення змін до Конституції України Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII. Пункт 8 частини другої статті 129 Основного Закону України в чинній редакції гарантує право на апеляційний перегляд справи, а не на апеляційне оскарження рішення суду, як було передбачено до внесення змін до цієї статті.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Розенблата Борислава Соломоновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**